

ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДІ ЯК ФАКТОР СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ

Курило А.В., здобувачка другого (магістерського) рівня ВО,
спеціальності 073 «Менеджмент»

Державний біотехнологічний університет
Науковий керівник – Зайка С.О., к.е.н., професор

Сучасний український ринок праці стикається з проблемами у виконанні своїх головних функцій, що вимагає відповідного регулювання для виправлення невідповідностей між запитами ринку на робочу силу та її наявністю. Зокрема, сегмент ринку праці молоді є відображенням ширших тенденцій у сферах економіки та освіти, причому молоді спеціалісти часто стикаються з проблемами, такими як розрив між рівнем та якістю освіти і вимогами роботодавців, а також з нестачею досвіду [1]. Ці фактори посилюють напруженість на ринку, ускладнюючи ефективне функціонування та вирішення поставлених завдань. Вирішення цих проблем вимагає впровадження специфічних підходів до регулювання працевлаштування молоді, відповідно до сучасних ринкових вимог.

Метою дослідження є уточнення значення терміна «працевлаштування молоді».

Термін «працевлаштування молоді» відноситься до процесу входження молодих людей у ринок праці, що включає знаходження та зайняття робочого місця, яке відповідає їхнім навичкам, освіті та професійним інтересам. Цільова категорія для цього процесу включає осіб віком зазвичай від 16 до 35 років, які щойно здобули освіту або перебувають на початкових етапах своєї кар'єри.

Працевлаштування молоді - це процес інтеграції молодих людей у ринок праці, що охоплює пошук та отримання робочих місць, які відповідають їх освітнім кваліфікаціям, професійним навичкам і амбіціям. Цей процес включає в себе взаємодію багатьох факторів, таких як освітні інституції, державні програми, приватний сектор та ініціативи молодіжної політики, які спрямовані на забезпечення доступу до робочих місць, підвищення професійних

компетенції молоді та сприяння їх стабільному працевлаштуванню. Процес працевлаштування також передбачає впровадження заходів, які допомагають молоді адаптуватися до вимог ринку праці, включаючи стажування, тренінги та навчальні програми, що покращують їхню конкурентоспроможність та забезпечують їм переваги у пошуку роботи.

Сучасний український ринок праці вимагає особливої уваги до процесу працевлаштування молоді, який виявляється головним елементом для забезпечення ефективного виконання своїх функцій [2]. Цей процес є відображенням більших соціальних і економічних тенденцій, що впливають на економіку країни в цілому. Насамперед, важливим є адаптація освітніх програм до потреб ринку праці, а також розробка цілеспрямованих програм стажувань і тренінгів, які можуть зменшити розрив між навичками, якими володіють молоді фахівці, та вимогами роботодавців.

Першорядним аспектом є не лише забезпечення молодим особам можливостей для отримання роботи, але й підтримка в процесі їх професійного розвитку та адаптації до динамічних умов ринку. Державні та приватні інституції повинні активно взаємодіяти, розробляючи ініціативи, які сприятимуть легшому входженню молоді в ринок праці, і таким чином сприятимуть загальному економічному зростанню.

Таким чином, стимулювання працевлаштування молоді може сприяти створенню більш гармонійної та продуктивної економічної системи, де кожен молодий фахівець матиме можливість знайти своє місце на ринку праці та ефективно внести свій вклад в розвиток країни.

Література:

1. Борданова Л.С., Рощина Н.В. Особливості процесу працевлаштування молоді на ринку праці. *Економічний вісник Національного технічного університету України Київський політехнічний інститут*. 2016. (13). С. 130-135.

2. Заїка С., Кускова С., Заїка О. Сутність і проблеми мотивації як фактора розвитку сучасних підприємств. *Підприємництво та інновації*. 2020. (15). С. 48-52. DOI: <https://doi.org/10.37320/2415-3583/15.8>